

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 24 ноември 2020 г.
(OR. en)

13083/1/20
REV 1

LIMITE

COSI 218	CATS 92
ENFOPOL 316	DROIPEN 103
ENFOCUSTOM 131	COPEN 331
IXIM 124	COPS 407
CT 107	HYBRID 37
CRIMORG 110	DISINFO 39
CYBER 241	DIGIT 128
CORDROGUE 70	JAI 1001

БЕЛЕЖКА

От:	Председателството
До:	Делегациите
№ предх. док.:	12862/20
Относно:	Заклучения на Съвета относно вътрешната сигурност и европейското полицейско партньорство

Приложено на делегациите се изпращат заключенията на Съвета относно вътрешната сигурност и европейското полицейско партньорство.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА СЪВЕТА

относно вътрешната сигурност и европейското полицейско партньорство

СЪВЕТЪТ

1. ПРИПОМНЯ обновената стратегия за вътрешна сигурност (2015 – 2020 г.) и СЕ ОПИРА на нейните постижения, ПРИВЕТСТВА съобщението на Комисията относно Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност¹, в което се определят конкретни действия, насочени към стратегически приоритети в цифровия и физическия свят, във вътрешното и външното измерение, по интегриран начин за периода 2021 – 2025 г., като същевременно се надгражда върху предишната работа на Съвета², и ПОДЧЕРТАВА значението на докладите за Съюза на сигурност като инструмент за наблюдение на напредъка и оценка на пропуските и възникващите заплахи.
2. ПОСОЧВА, че през последните десетилетия в Съюза е постигнат значителен напредък в сътрудничеството в областта на вътрешната сигурност, както и че принципът на наличност на информация за обмен на данни, заложен още в Хагската програма, подобряването на законодателството и на инструментите за обмен на информация, и установяването на общ стандарт за защита на данните са важни стъпки за насърчаване на сътрудничеството между европейските правоприлагащи органи.
3. ПРИВЕТСТВА програмата на тройката председателства (DE-PT-SI) и координацията по отношение на новите инициативи за укрепване на вътрешната сигурност и във връзка с новата Стратегия на ЕС за Съюза на сигурност.
4. ПРИПОМНЯ, че предишната тройка председателства значително придвижи дискусията относно бъдещето на политиката за вътрешна сигурност на ЕС, като постави акцент върху необходимостта от консолидиране на ресурсите, споделяне на опит и експертни познания, и засилване на координацията на полицейската дейност в Европейския съюз с цел да се отговори на променящите се предизвикателства в областта на сигурността и да се използва потенциалът на технологичното развитие.

¹ 10010/20.

² Бъдещето на дебатите в областта на вътрешната сигурност (Доклад на председателството относно резултатите от обсъжданията, 14297/19).

5. ОТЧИТА последните дискусии в Съвета по правосъдие и вътрешни работи³, които дават нов тласък на развитието на европейско полицейско партньорство за укрепване на съществуващото сътрудничество.
6. ПРИЕМА по-специално, че в едно засилено европейско партньорство за вътрешна сигурност информацията, необходима за изпълнението на собствените задължения, следва да се предоставя на всеки служител на правоприлагащите органи във всяка държава членка, от всяка друга държава членка, в съответствие с приложимото право.
7. ИЗТЪКВА ОТНОВО принципа на наличност на информация и ПОТВЪРЖДАВА, че макар общата европейска рамка за защита на данните и различните правни и технически инструменти да са улеснили свързването на съществуващата информация, все още има възможности за подобрение.
8. ПРИЕМА, че едно засилено европейско партньорство за вътрешна сигурност се нуждае от непрекъснато подобряване на управлението на информацията и от оптимизиране на използването на съществуващите инструменти и споразумения за обмен на информация.
9. ПОДЧЕРТАВА по отношение на повишаването на вътрешната сигурност, че техническият прогрес и цифровата трансформация изискват подходящи нови решения и подходи за органите по сигурността.
10. ПОДЧЕРТАВА необходимостта да продължи да се гарантира пълното зачитане на основните права и принципите на правовата държава във всички действия, свързани с настоящите заключения, както онлайн, така и офлайн.
11. ОТЧИТА значението на изключителната отговорност на държавите членки в областта на националната сигурност в съответствие с член 4, параграф 2 от ДЕС.
12. ОСЪЖДА жестоките терористични нападения, извършени неотдавна в Австрия, Германия и Франция. Тези нападения са посегателство над европейските ценности, основните права и в крайна сметка над нашия начин на живот. Нашето европейско партньорство за вътрешна сигурност ще гарантира ефективно оперативно сътрудничество и трансгранично разследване, включително по отношение на предотвратяването и борбата с насилствения екстремизъм и тероризма, независимо от техния произход.

³ WK 10468/2020.

I. Етапни цели за установяване на ефективно европейско партньорство за вътрешна сигурност (2020 – 2025 г.)

На тази основа СЪВЕТЪТ:

13. ИЗТЪКВА ОТНОВО следните политически приоритети за следващите години и ПОДЧЕРТАВА по-специално, че тези етапни цели следва да бъдат постигнати чрез съвместни действия на Парламента, Комисията, държавите членки и съответните агенции в областта на ПВР до 2025 г. в подкрепа на функционирането на пространството на свобода, сигурност и правосъдие и установяването на ефективно европейско партньорство за вътрешна сигурност:
- Информацията, необходима за изпълнението на собствените задължения, следва да се предоставя на всеки служител на правоприлагащите органи във всяка държава членка, от всяка друга държава членка, в съответствие с приложимото право.
 - ЕС и държавите членки са въвели технически решения, чрез които правоприлагащите органи да комуникират помежду си по сигурен и поверителен начин.
 - Пълноценното използване на инструментите за подаване на сигнали за престъпления в ЕС е стандартна практика, например сигналите в Шенгенската информационна система за лица или предмети.
 - Нашата обща рамка за защита на данните и многобройните правни и технически инструменти ни позволяват да свържем по-добре информацията, с която разполагаме. Информационната архитектура на ЕС следва все по-тясно принципа на наличност. Рамката от Прюм се преразглежда и актуализира, когато е целесъобразно.
 - Създадени са съвременни и усъвършенствани правни норми в областта на трансграничното полицейско сътрудничество, за да се осигурят например адекватни правомощия за трансгранично наблюдение и преследване по гореща следа.
 - Правоприлагащите органи са в състояние да използват технологии на изкуствения интелект в ежедневната си работа при ясни гаранции.
 - Правоприлагащите органи на държавите членки и Европол разполагат с всичко необходимо, за да работят по-интензивно и да обменят информация с трети държави.

- Правоприлагащите служби са в състояние да работят с публични и частни партньори по света, при спазване на ясна рамка за гаранции, и по-специално имат достъп до необходимата информация за борба с тежката престъпност и насилствения екстремизъм и тероризма, използващи интернет.

II. Следващи стъпки

1. Укрепване на европейското сътрудничество в областта на правоприлагането

14. ОТЧИТА, че е необходимо да бъде укрепено европейското измерение на сътрудничеството в областта на правоприлагането. Като цяло във всекидневната работа е необходимо наличието на по-голяма осведоменост за информационните нужди на европейските партньори. Когато има национален сигнал, сигналите в рамките на ЕС в Шенгенската информационна система (ШИС) следва да се превърнат в стандартна практика в съответствие с приложимата правна рамка.
15. ПОДЧЕРТАВА, че пандемията от COVID-19 изтъкна значението на сигурните канали за комуникация. Ето защо Съветът настойчиво приканва държавите членки, агенциите на ЕС в областта на ПБР и Комисията, като се основават на вече съществуващите механизми и мрежи (напр. SIENA), да продължат да разработват технически решения за сигурна и поверителна комуникация между правоприлагащите органи в ЕС.
16. ИЗТЪКВА факта, че агенциите на ЕС в областта на ПБР, например Европол, Frontex, eu-LISA, Евроюст и CEPOL, са крайъгълен камък на европейската архитектура за сигурност, и поради това ИЗТЪКВА ОТНОВО, че е необходимо за тези агенции да се осигурят подходящо финансиране и персонал. Освен това международните организации и органи, като например Интерпол, са основни партньори за сигурността на ЕС.
17. ПОДЧЕРТАВА ключовата роля и бъдещата насоченост на Европол, както е посочено в Резолюцията на Съвета от 9 ноември 2020 г. относно бъдещето на Европол.⁴

⁴ 12463/20.

18. ПРИПОМНЯ, че прилагането на новия регламент за Frontex като цяло и разполагането на Постоянния корпус на Frontex са от решаващо значение за по-нататъшното развитие на сътрудничеството в областта на правоприлагането в рамките на европейския контекст на сигурността, и във връзка с това НАСТОЙЧИВО ПРИКАНВА Frontex и държавите членки да изпълнят своята правно обвързваща част от задълженията.
19. ПРИЗОВАВА държавите членки да използват пълноценно съществуващите инструменти за обмен на информация, например ШИС, Европол, както и базите данни на Интерпол, и да премахнат пречките пред тяхното ефективно прилагане.
20. АПЕЛИРА към всички държави членки да използват пълния потенциал на съществуващите инструменти и да ускорят обмена на съответна информация с възможно най-високо качество. Държавите членки, заедно с компетентните агенции на ЕС, преди всичко eu-LISA, Европол и Frontex, трябва бързо да приложат приетата правна рамка за преразгледаната информационна архитектура в областта на ПВР, за да се постигне оперативна съвместимост на информационните системи на ЕС в областта на границите, миграцията и сигурността.
21. ОТПРАВЯ ИСКАНЕ към Комисията да представи законодателно предложение за по-нататъшното развитие на рамката от Прюм. В този контекст би могло да се обмисли евентуалното допълнително включване/въвеждане на други категории информация, например Европейска система за индексирание на полицейските регистри (EPRIS).
22. ПОЗОВАВА се на заключенията относно подобряването на трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането в приложение 1 и ПОТВЪРЖДАВА, че е важно да се установи по-ефективно сътрудничество в областта на правоприлагането между държавите членки и техните съответни служби, по-специално в трансграничните райони.
23. ИЗТЪКВА необходимостта от предприемане на всички необходими стъпки за по-нататъшно укрепване на оперативното трансгранично сътрудничество чрез ефективно прилагане на съществуващите инструменти и, когато е целесъобразно, чрез укрепване, консолидиране и опростяване на правните бази, за да се поддържа безопасността на Европейския съюз, и ПОДЧЕРТАВА значението и успеха на местното, регионалното и двустранното или тристранното сътрудничество в областта на правоприлагането.

2. Подготовка за бъдещето и развитие в крак с технологичния напредък

24. ПРИЗНАВА, че макар цифровата трансформация и използването на нови технологии, по-специално изкуствения интелект (ИИ), да оказват значително въздействие върху всички сфери на живота на хората, те укрепват също така способността ни за защита на общите ценности в нашите общества. Използването на ИИ от правоприлагащите органи има потенциала да улесни и подобри постигането на сигурност и предотвратяването, разследването и наказателното преследване на престъпления в рамките на ЕС. Цифровите инструменти могат да улеснят събирането на доказателства чрез по-добро структуриране на набори от данни и информация, да набелязват модели, да засичат връзки, да идентифицират жертвите и извършителите, както и да установяват местопрестъплението, да автоматизират и ускорят изпълнението на стандартизирани и единни задачи и да спомогнат за анализа на тенденциите, рисковете и заплахите с цел предотвратяване на престъпните дейности, като по този начин се повишат скоростта и ефективността на правоприлагането. Същевременно използването на тези инструменти ще намали разходите и може да ограничи отрицателното психологическо въздействие, което стресиращи материали, като изображенията на сексуално насилие или престъпленията от омраза, могат да оказат върху служителите на правоприлагащите органи.
25. ИЗТЪКВА, че използването на ИИ вероятно ще спомогне за идентифицирането на нови, непознати до момента модели и начини на действие, особено в областта на тероризма, киберпрестъпността, сексуалното насилие над деца, трафика на хора, свързаната с наркотици престъпност и икономическата престъпност. Поради това правоприлагащите органи в държавите членки следва да използват ИИ за засилване на превенцията и улесняване на разследването, както и за защита на жертвите на тези престъпления.
26. ПОТВЪРЖДАВА ОТНОВО, че проектирането, разработването, внедряването и оценката на ИИ за целите на вътрешната сигурност трябва да се ръководят от основните права и защитата на данните и да са съгласувани с тях. За ИИ, използван от правоприлагащите органи, възникват специфични изисквания по отношение на основните права във връзка с разработването и условията за внедряване. Доколкото тези системи ще се използват, са необходими подходящи предпазни мерки, за да се гарантира отговорно, надеждно, ориентирано към обществения интерес и човека разработване и използване на приложения на ИИ в сектора на правоприлагането. Потребителите трябва да разбират по подходящ начин как са разработени и как функционират инструментите на ИИ, трябва да могат да обясняват и демонстрират резултатите и да имат ясни познания за тяхното въздействие върху отделните лица, малцинствата и обществото като цяло.

27. ИЗТЪКВА, че наличието на обширни и висококачествени набори от данни допринася за разработването на основани на ИИ инструменти за вътрешна сигурност в съответствие с основните права, гаранциите и правилата за защита на данните. Това е от съществено значение, за да се гарантират безпристрастни и обясними резултати, които да са постоянно обект на човешки надзор през целия жизнен цикъл на ИИ, като резултатите трябва да подлежат на решение от страна на човека.
28. ПОДЧЕРТАВА, че е особено необходимо правоприлагащите органи да получат всеобхватно обучение, за да могат да се възползват от предимствата на използването на цифровите технологии, включително изкуствения интелект.
29. ПРИЗОВАВА Европол да обедини и сподели опита и оценките, събрани от правоприлагащите органи в държавите членки, за да се улесни обменът на съответните практики.
30. АПЕЛИРА към Комисията да премахне правните пречки пред споделянето и обединяването на данни между държавите членки за целите на иновациите, по-специално за обучение, изпитване и валидиране на алгоритми, и ПОДЧЕРТАВА в този контекст ролята на центъра за иновации на ЕС в областта на вътрешната сигурност към Европол.
31. ПРИЗОВАВА Комисията да насърчава създаването на резерв от таланти в областта на ИИ и да улеснява разработването на възможности за обучение по цифрова грамотност и умения за сектора на правоприлагането, например чрез финансиране на целево обучение по линия на CEPOL.
32. ОТЧИТА, че хибридните заплахи засягат почти всички сектори на политиката и надхвърлят традиционните елементи на политиката за сигурност. Поради това е необходима всеобхватна координация между институциите на ЕС и държавите членки и проактивен подход за борба с хибридните заплахи.

33. ИЗТЪКВА ОТНОВО необходимостта да се гарантира законен достъп до данни и доказателства в електронните комуникации и цифровите системи за целите на правоприлагането и за съдебни цели, както е посочено в Стратегията за Съюза на сигурност и както се изтъква от Европейския съвет⁵, и ПОДЧЕРТАВА, че независимо от съществуващата технологична среда от съществено значение е да се запази способността на правоприлагащите и съдебните органи да упражняват своите правомощия, както е предвидено и разрешено от закона, както онлайн, така и офлайн.
34. ПОДЧЕРТАВА, че криптирането лежи в основата на доверието в цифровизацията и следва да бъде насърчавано и развивано. Криптирането е средство за защита на неприкосновеността на личния живот, както и на цифровата сигурност на правителствата, промишлеността и обществото. Същевременно и в съответствие с основните права и свободи трябва да се гарантира способността на правоприлагащите и съдебните органи да упражняват онлайн и офлайн своите законни правомощия в защита на нашите общества и граждани. Както се посочва в резолюцията на Съвета относно криптирането⁶, всяко предприето действие трябва внимателно да балансира тези интереси. Техническите и оперативните решения, заложи в регулаторна рамка, изградена върху принципите на законност, необходимост и пропорционалност, следва да бъдат разработени в тесни консултации с доставчиците на услуги, други съответни заинтересовани страни и всички имащи отношение компетентни органи, въпреки че не следва да има едно-единствено предписано техническо решение за предоставянето на достъп до криптирани данни.
35. ПРИПОМНЯ необходимостта от балансирана рамка за съхранението на данни, която ефективно да позволява достъпа до информацията, необходима за борба с тежката престъпност, при пълно зачитане на основните права и свободи, както и бързото приемане на законодателство относно достъпа до трансгранични електронни доказателства.

⁵ EUCO 13/20, 1–2 октомври 2020 г.

⁶ 13084/1/20 REV 1.

3. Глобални предизвикателства и международно сътрудничество в областта на сигурността

36. ПОТВЪРЖДАВА значението на връзката между вътрешната и външната сигурност и ролята на външните участници и участниците в сферата на ПВР, включително съответните агенции в областта на ПВР в този контекст.
37. ПОДЧЕРТАВА необходимостта от задълбочаване на сътрудничеството и обмяна на информация с трети държави, при подходящи гаранции, в областта на правоприлагането, тъй като това сътрудничество е тясно свързано с по-широките интереси на Съюза в областта на сигурността.
38. ИЗТЪКВА необходимостта от по-нататъшно насърчаване на партньорството на ЕС в областта на сигурността и управлението на границите под формата на по-оперативно сътрудничество между Frontex и трети държави и ПОДКРЕПЯ двустранните и многостранните инициативи на държавите членки за засилване на оперативната координация с трети държави.
39. ПРИПОМНЯ, че действащите споразумения за статута трябва да бъдат адаптирани към новия регламент за Frontex. Споразуменията за статута, по които се работи, по-специално с партньорите от Западните Балкани, следва да бъдат подписани и да влязат в сила възможно най-скоро. Засилването на оперативното сътрудничество в областта на вътрешната сигурност с други трети държави, независимо дали са съседни на ЕС или не, следва да бъде оценено от Комисията в тясно сътрудничество с всички участници.
40. ИЗТЪКВА, че европейските правоприлагащи агенции са неразделна част от международната общност и трябва да могат да работят в по-тясно сътрудничество с ключови партньори от трети държави.
41. ОТЧИТА необходимостта от ефикасен обмен на информация с трети държави и страни, за да се увеличи максимално вътрешната сигурност на ЕС, като същевременно се осигурят необходимите гаранции.
42. ПОДЧЕРТАВА необходимостта от по-ефективна и ефикасна координация на мерките, взети от институциите и органите на ЕС и съответните участници, ангажирани в трети държави, чрез общи действия в областта на анализа на сигурността, пилотните проекти и свързаните с тях дейности.

43. ИЗТЪКВА значението на по-нататъшното развитие на сътрудничеството между участниците в областта на ПВР и операциите по линия на ОПСО, както е посочено в Гражданския пакт в областта на ОПСО, и **НАСТОЙЧИВО ПРИКАНВА** да се постигне напредък в прилагането на т.нар. миниконцепции, определящи това сътрудничество, като по този начин се осигури добавена стойност за третите държави и за Европейския съюз и неговите държави членки.

4. Борба с транснационалната организирана престъпност

44. ПРИПОМНЯ, че организираната престъпност причинява огромни икономически и лични щети. Тъй като организираните престъпни групи все по-често оперират през границите, от съществено значение е да се постигне максимално оперативно сътрудничество, да се използват наличните информационни системи на ЕС и да се обменя информация в рамките на ЕС и с трети държави и международни партньори. Съветът **ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ** намерението на Комисията да представи съобщение за програма на ЕС за борба с организираната престъпност (2021 – 2025 г.).
45. ПОДЧЕРТАВА, че цикълът на политиката на ЕС за борба с организираната и тежката международна престъпност/ЕМРАСТ предоставя на органите методология, основана на разузнавателни данни в наказателната област, за да им даде възможност да действат съвместно срещу най-сериозните криминални заплахи, засягащи ЕС. Цикълът на политиката на ЕС/ЕМРАСТ ще продължи да бъде основният инструмент в борбата с организираната и тежката международна престъпност. Масштабната цифровизация на процедурите в цикъла на политиката на ЕС/ЕМРАСТ има голям потенциал, по-специално по отношение на разработването на съвместна платформа за заинтересованите страни по ЕМРАСТ (*EMPACT Exchange & Report (XR)*).
46. ПОДЧЕРТАВА необходимостта от увеличаване на усилията за борба с престъпленията против околната среда въз основа на резултатите от приоритета Envicrime в рамките на ЕМРАСТ (2018 – 2021 г.) и в контекста на резултатите от 8-ия кръг на взаимни оценки в областта на престъпленията против околната среда⁷.
47. **ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ** тревожното развитие на европейските пазари на наркотици през последните години. Ситуацията се характеризира с висока наличност на различни видове наркотици, все по-големи конфискации, засилено използване на насилие и сплашване и огромни печалби. Пазарите на наркотици и свързаните с тях организирани престъпни групи отдавна са доказали своята голяма устойчивост – дори по време на световната пандемия от COVID-19.

⁷ 14065/19.

48. ИЗТЪКВА необходимостта от засилена стратегия на ЕС за борба с наркотиците за периода 2021 – 2025 г., насочена към осигуряването на устойчив отговор на тези развития. Новата стратегия на ЕС за борба с наркотиците трябва да продължи да следва балансиран, основан на доказателства, интегриран и мултидисциплинарен подход за справяне с всички аспекти на явлениято наркотици на национално, европейско и международно равнище. В този контекст се изтъква ролята на Европейския център за мониторинг на наркотиците и наркоманиите (ЕЦМНН) и на Европол.
49. ПРИПОМНЯ, че пандемията от COVID-19 също подчертава значението на борбата срещу фалшивите лекарства или предпазни средства и произтичащата от тях опасност.
50. ПРИВЕТСТВА стратегията на Комисията за по-ефективна борба срещу сексуалното насилие над деца както онлайн, така и офлайн. ПОДЧЕРТАВА, че предотвратяването и борбата със сексуалното насилие и сексуалната експлоатация на деца, особено като се има предвид нарасналото онлайн измерение на престъпността по време на пандемията от COVID-19, са общо предизвикателство, което изисква съвместен, координиран и многостранен подход на европейско и световно равнище.
51. ПРИКАНВА държавите членки да изпълнят всички работни направления на стратегията. В съответствие със заключенията на Съвета от 8 октомври 2019 г. относно борбата със сексуалното насилие над деца, Съветът ПОТВЪРЖДАВА ОТНОВО ангажимента на ЕС и държавите членки да защитават основните права на децата и правата на жертвите на престъпления, както и да се борят със сексуалното насилие и сексуалната експлоатация на деца, независимо от тяхното физическо местонахождение или националност.
52. ПОДЧЕРТАВА факта, че борбата с трафика на огнестрелни оръжия продължава да бъде важен приоритет, и ПРИВЕТСТВА плана за действие на ЕС относно трафика на огнестрелни оръжия за периода 2020 – 2025 г. Следва да се отбележи неотдавнашният напредък в тази област, включително работата, извършена в рамките на ЕМРАСТ за огнестрелните оръжия и плана за действие относно незаконния трафик на огнестрелни оръжия между ЕС и региона на Югоизточна Европа за периода 2015 – 2019 г. Борбата с незаконния трафик на огнестрелни оръжия изисква подобрен транснационален обмен на информация, например чрез системно захранване на Шенгенската информационна система (ШИС) с информация за изгубени и откраднати оръжия.

53. ПРИПОМНЯ заключенията си от 5 юни 2020 г. относно засилване на сътрудничеството с партньорите от Западните Балкани, в които се отправя искане към Комисията да включи пътната карта⁸, приета на срещата на високо равнище за Западните Балкани в Лондон на 10 юли 2018 г., в новия план за действие на ЕС относно трафика на огнестрелни оръжия, и ПРИВЕТСТВА факта, че неговите цели са в съответствие с усилията, предприети в рамките на Съюза и ООН за борба с трафика на малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ) и на боеприпаси за тях.
54. ПРИЗОВАВА държавите членки, заедно с партньорите от Западните Балкани, да продължат прилагането на пътната карта, интегрирана в плана за действие на ЕС относно трафика на огнестрелни оръжия за периода 2020 – 2025 г. и в съответствие с имащите отношение решения на Съвета. Това включва доказани процедури и успешно сътрудничество с Центъра за Югоизточна и Източна Европа за контрол на малките оръжия и леките въоръжения (SEESAC).
55. АПЕЛИРА към Комисията да свика, заедно с върховния представител, управителен комитет от ключови партньори по изпълнението и донори с цел да се гарантира стратегическата глобална координация на донорите.
56. Поради различните правни рамки и нужди систематичното събиране на данни за престъпността и наказателното правосъдие следва да бъде съобразено с реалностите на всяка държава членка. Съветът ПРИЗОВАВА Комисията да обсъди по-подробно прилагането на национално равнище на новите ключови показатели за ефективност по отношение на плана за действие в областта на огнестрелните оръжия.
57. ПОДЧЕРТАВА, че ефикасната борба с тежката престъпност изисква също общ ангажимент за укрепване на нашите усилия за изземване и конфискуване на активите от престъпна дейност и следва да се направи оценка на ефективността на европейското законодателство в това отношение.

⁸ Пътна карта за устойчиво решение на въпроса с незаконното притежаване, злоупотребата и трафика на малки оръжия и леки въоръжения (МОЛВ) и на боеприпаси за тях в Западните Балкани до 2024 г.

58. ПОДЧЕРТАВА значението на борбата с трафика на хора и контрабандата на мигранти и във връзка с това ПРИВЕТСТВА намерението на Комисията да разработи нова стратегия на ЕС за изкореняване на трафика на хора и да преразгледа настоящия план за действие на ЕС относно контрабандата на мигранти в рамките на Стратегията за Съюза на сигурност. Стратегията относно трафика на хора следва да разглежда всички форми на експлоатация, по-специално мерките за предотвратяване и борба с трафика на хора с цел трудова или сексуална експлоатация, както и идентифицирането, защитата и подкрепата на жертвите. Борбата с трафика на деца следва да продължи да бъде приоритет в стратегията. Стратегията следва да осигури анализ на настоящото технологично развитие и неговото въздействие върху трафика на хора, по-доброто събиране и оценка на данните в рамките на съществуващите механизми, както и по-тясното сътрудничество със Съвета на Европа и Експертната група за борба с трафика на хора.

5. Предотвратяване на тероризма и насилствения екстремизъм и борба с тях

59. ПРИПОМНЯ, че през последните години беше постигнато много за засилване на сътрудничеството на ЕС в борбата срещу насилствения екстремизъм и тероризма. Въпреки това терористичната заплаха за Европейския съюз и неговите държави членки продължава да бъде висока и това се доказва от неотдавнашните нападения в Австрия, Франция и Германия. Тази заплаха произтича от всички видове насилствен екстремизъм, включително религиозния и политическия насилствен екстремизъм, и е насочена към нашите свободни и отворени общества.
60. НАСТОЯТЕЛНО ПРИЗОВАВА за бързо приемане на предложението за регламент за предотвратяване разпространението на терористично съдържание онлайн и ПРИЗОВАВА всички страни да преговарят в дух на компромис с цел поддържане на високо равнище на амбиция в това отношение.

61. ПОДЧЕРТАВА значението на борбата с омразата, насилствения екстремизъм и тероризма в интернет, по-специално в рамките на дейностите на звеното на Европол за сигнализиране за незаконно съдържание в интернет.
62. Като осъзнава историческата отговорност на Европа да защитава основните права и сигурността на живеещите в нея еврейски граждани и общности, Съветът ПОДЧЕРТАВА значението на борбата с антисемитизма като хоризонтален въпрос (във връзка с Декларацията на Съвета относно интегрирането на борбата с антисемитизма във всички области на политиката)⁹ и ИЗТЪКВА, че сигурността продължава да предизвиква голяма загриженост сред еврейските граждани и общности. Съветът НАСТОЙЧИВО ПРИКАНВА държавите членки да обърнат внимание на сигурността на еврейските институции, в тясно сътрудничество с еврейските общности, и да улеснят обмена на най-добри практики и трансграничното сътрудничество в тази област.
63. ИЗРАЗЯВА ЗАГРИЖЕНОСТ във връзка с насилствените екстремистки групи независимо от тяхната идеология, които се опитват да използват пандемията от COVID-19 за свои собствени цели, като провеждат агитация и набират последователи както онлайн, така и офлайн. Съветът ОСЪЖДА всички опити за подкопаване на социалното сближаване и насърчаване на насилието и ПОДЧЕРТАВА, че в рамките на всеобхватен подход, включващ цялото общество, трябва да се положат всички усилия за предотвратяване на по-нататъшната радикализация и за противодействие на всички форми на насилствен екстремизъм и тероризъм. Съветът ОСЪЖДА всички форми на расизъм, ксенофобия и други форми на нетърпимост.
64. Поради това Съветът ПРИЗОВАВА Европол да продължи да наблюдава развитието в това отношение и да подкрепя усилията на държавите членки за борба с насилствения екстремизъм и тероризма, произтичащи или подсилени от пандемията.
65. ПРИЗОВАВА държавите членки да продължат да активизират усилията си за предотвратяване на водещата до насилствен екстремизъм радикализация онлайн и офлайн, по-специално чрез разширяване на своите програми за превенция и дерадикализация, така че да бъдат обхванати всички области на това явление, в които това все още не е направено.
66. ПОДЧЕРТАВА, че във връзка с това следва да продължи да се обръща особено внимание на завърналите се от зони на конфликт лица, както и на затворите и освободените затворници.

⁹ 12893/20.

67. НАСЪРЧАВА държавите членки да обърнат специално внимание на лицата, за които държавите членки считат, че представляват заплаха, свързана с тероризъм или насилствен екстремизъм, и ПОДЧЕРТАВА, че в Европа без вътрешни граници трябва да се гарантира надежден и бърз обмен на информация, когато тези лица пътуват или се свързват с отделни лица или мрежи в други държави членки, в рамките на съществуващите национални и европейски регулаторни рамки.
68. ИЗТЪКВА, че с изключение на специфичната категория на чуждестранните бойци терористи, досега не са установени никакви общи стандарти или критерии, чрез които да се определи кои от тези лица следва да бъдат включени в европейските бази данни и информационни системи. Въпреки че съществува правна рамка, въз основа на която може да се въвежда информация в тези бази данни, това все още не гарантира, че в тях могат да бъдат открити поне лицата, за които държавите членки считат, че представляват сериозна заплаха, свързана с тероризъм или насилствен екстремизъм. Ето защо Съветът СЧИТА ЗА ВАЖНО принципно лицата, за които отделните държави членки считат, че представляват сериозна заплаха, свързана с тероризъм или насилствен екстремизъм, да бъдат въвеждани в съответните европейски бази данни и информационни системи, освен ако не се изисква друго поради опасения от правно или оперативно естество. ПОДЧЕРТАВА в този контекст зачитането на основните права и подходящата защита на личните данни.
69. ПРИВЕТСТВА факта, че компетентната работна група понастоящем разглежда въпроса за необходимостта от обмен на информация относно лица, за които се счита, че представляват заплаха, свързана с тероризъм или насилствен екстремизъм; Във връзка с това ПРИВЕТСТВА по-нататъшната работа за постигане на общо разбиране кои лица се считат от отделните държави членки за заплаха, свързана с тероризъм или насилствен екстремизъм, без да се засягат различните национални законодателства в това отношение, и ПРИЗОВАВА държавите членки, с подкрепата на Комисията и Европол, да започнат траен стратегически диалог по този въпрос.
70. ИЗТЪКВА, че подеът на насилствения екстремизъм представлява заплаха за сигурността в Европа. ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ факта, че социалните медии подхранват разпространението на идеологията на насилствения екстремизъм и допринасят за радикализацията. Насилственият екстремизъм придобива все по-голямо международно измерение и е необходимо да се обърне внимание на международните и трансграничните връзки, установявани между насилствените екстремистки групи чрез интернет.

71. ПРИЗОВАВА държавите членки да продължат да разработват и споделят добри практики за засилване на предотвратяването, разкриването и противодействието на насилствения екстремизъм и тероризма и да предприемат мерки срещу разпространението на свързано с насилствен екстремизъм съдържание онлайн и офлайн, включително чрез сътрудничество с ключови трети държави.
-

ЗАКЛЮЧЕНИЯ НА СЪВЕТА
ОТНОСНО ПОДОБРЯВАНЕТО НА ТРАНСГРАНИЧНОТО СЪТРУДНИЧЕСТВО В
ОБЛАСТТА НА ПРАВОПРИЛАГАНЕТО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

1. КАТО ОТЧИТА основната роля на по-нататъшното подобряване на трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането за насърчаване на споделената цел за укрепване на пространството на свобода, сигурност и правосъдие, тъй като възникващите заплахи подчертават необходимостта от допълнителни полезни взаимодействия и по-тясно сътрудничество на всички равнища, за да се гарантира ефективен и координиран отговор от страна на компетентните органи,
2. КАТО ВЗЕМА ПРЕДВИД Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, Решение 2008/615/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. относно засилването на трансграничното сътрудничество, по-специално в борбата срещу тероризма и трансграничната престъпност, Решение 2008/616/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за изпълнение на Решение 2008/615/ПВР и Решение 2008/617/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г. за подобряване на сътрудничеството между групите за специална намеса на държавите членки на Европейския съюз в кризисни ситуации (решения „Прюм“), както и други инструменти на ЕС за правоприлагане и двустранни и многостранни договори за полицейско сътрудничество между държавите членки,

3. КАТО СЕ ОСНОВАВА на стратегическите приоритети и ръководните принципи на трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането, съдържащи се в Стратегическата програма на ЕС за периода 2019 – 2024 г. относно подобряването на сътрудничеството и обмена на информация за борба с тероризма и трансграничната престъпност¹⁰, Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност¹¹, заключенията на Съвета относно обновената стратегия за вътрешна сигурност на ЕС за периода 2015 – 2020 г.¹² и резолюцията на Европейския парламент от 17 декември 2014 г. относно подновяването на стратегията за вътрешна сигурност на ЕС¹³, което свидетелства за обща програма на Съвета, Комисията и Европейския парламент, и заключенията на Съвета от 6 юни 2019 г. относно някои аспекти на европейските превантивни полицейски действия¹⁴,
4. КАТО ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ необвързващи документи на Съвета, например добри практики (Шенгенски каталог¹⁵) и насоки (насоки за ЕЗК¹⁶, насоки за ЦПМС¹⁷, ръководството за обмен на информация в областта на правоприлагането¹⁸ и ръчника за трансгранични операции¹⁹), както и констатациите от оценките по Шенген,
5. КАТО ВЗЕМА ПОД ВНИМАНИЕ съобщението на Комисията относно Новата стратегия на ЕС за Съюза за сигурност за периода 2021 – 2025 г.²⁰, в което се подчертава, че *„степената на сътрудничеството може да бъде подобрена още повече чрез рационализиране и модернизиране на наличните инструменти“* и че *„Комисията ще обмисли по какъв начин наличието на кодекс за полицейско сътрудничество би могло да спомогне за това“*, както и оценката на въздействието от етапа на създаване на инициативата за кодекс на ЕС за полицейско сътрудничество, публикувана от Комисията на 28 септември 2020 г.²¹,

¹⁰ EUCO 9/19.

¹¹ COM(2020) 605 final.

¹² 15670/14.

¹³ 2014/2918.

¹⁴ 10062/19.

¹⁵ 15785/3/10.

¹⁶ 10492/14.

¹⁷ ЦПМС: Център за полицейско и митническо сътрудничество (9105/11).

¹⁸ 6727/18.

¹⁹ 10505/09.

²⁰ COM(2020) 605 final, стр. 22.

²¹ Ref. Ares(2020)5077685.

6. КАТО ИЗТЪКВА значението и основната добавена стойност на цикъла на политиката на ЕС/ЕМРАСТ²², упоменат и в Стратегията на ЕС за Съюза на сигурност за периода 2021 – 2025 г., който включва компетентните правоприлагащи органи на държавите членки, институциите и агенциите на ЕС и подобрява трансграничното сътрудничество в борбата с организираната и тежката международна престъпност,
7. КАТО ОТЧИТА важната роля на Европол, в качеството му на информационен център на ЕС за престъпността, за оказване на подкрепа на държавите членки и техните компетентни органи при операции и разследвания и за насърчаване на сътрудничеството,
8. КАТО ОСЪЗНАВА приноса на Frontex за опазването на вътрешната сигурност на Съюза чрез ефективното прилагане на мерки за интегрирано управление на външните граници на ЕС, включително борбата с трансграничната престъпност и тероризма по външните граници на ЕС,
9. КАТО ПРИЗНАВА значението на изключителната отговорност на държавите членки в областта на националната сигурност в съответствие с член 4, параграф 2 от ДЕС и техните дейности в тази област и КАТО ОЦЕНЯВА постигнатия до момента напредък от държавите членки в непрекъснатото подобряване на оперативното сътрудничество между правоприлагащите органи,
10. КАТО ИЗТЪКВА, че всички наши действия са в пълно съответствие с основните права и свободи, и КАТО ПРИПОМНЯ значението на прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност,

СЪВЕТЪТ:

11. ПОДЧЕРТАВА, че трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането се основава на принципа на националния суверенитет, с който се установява изключителният прерогатив на държавите членки да осъществяват дейности по правоприлагане в рамките на националните си територии,

²² Заключение на Съвета, док. 7704/17.

12. ПОДЧЕРТАВА, че пространството на свобода, сигурност и правосъдие на ЕС изисква ефикасно и законосъобразно сътрудничество в областта на правоприлагането, основано на взаимно доверие, за справяне с трансграничната и организираната престъпност, насилствения екстремизъм, тероризма и незаконната миграция,
13. ИЗТЪКВА, че пандемията от COVID-19 и общата цел за предотвратяване на разпространението на заразата изведоха на преден план необходимостта от по-тясно трансгранично сътрудничество, включително в областта на правоприлагането по общите вътрешни граници,
14. ПОДЧЕРТАВА, че появата на нови престъпни явления и развитието на технологичните средства, които са на разположение както на правоприлагащите органи, така и на нарушителите, налагат оценка на необходимостта от адаптиране на механизмите за сътрудничество в областта на правоприлагането,
15. СЧИТА, че многопластовата рамка за сътрудничество в областта на правоприлагането е основата за подходяща комбинация от съгласувани решения на общите предизвикателства, с разнообразни форми на сътрудничество, адаптирани към специфичните нужди,
16. ИЗТЪКВА необходимостта от по-ефективно съгласуване на трансграничното сътрудничество с целите на цикъла на политиката на ЕС за борба с организираната и тежката международна престъпност, когато е уместно,
17. ПРИПОМНЯ, че подобренията на настоящите инструменти следва да осигурят подходящ баланс с консолидираните разпоредби на равнището на ЕС и да предоставят възможност за съобразени с нуждите форми на сътрудничество в малък мащаб, отразяващи регионалните и местните условия, както и да отчитат различията в правните системи и регионалните и местните оперативни и организационни потребности, като същевременно се зачитат основните права и се вземат предвид принципите на субсидиарност и пропорционалност,
18. ПОДЧЕРТАВА, че е за предпочитане да се подобрят вече наличните инструменти, вместо да се създават нови форми на сътрудничество, и във връзка с това ПРИПОМНЯ необходимостта от последователно и ефективно прилагане на съществуващите инструменти,

19. ОТБЕЛЯВА нарастващите несъответствия между Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген и решенията „Прюм“, от една страна, и динамично развиващата се практика, основана на двустранни, тристранни и многостранни договори, и практическите потребности, свързани с текущата работа в областта на правоприлагането, от друга страна, което води до несигурност по отношение на приложимостта и обхвата на съществуващите форми на сътрудничество в някои случаи,
20. ОТЧИТА, че е от основно значение да се даде възможност на служителите на правоприлагащите органи да предприемат ефективни действия в рамките на трансграничното сътрудничество, по-специално като се предоставят на съответните полицейски сили взаимно договорени и балансирани правомощия при някои ясно определени обстоятелства, като същевременно се зачитат основните права и се спазва принципът на националния суверенитет, по-специално водещата и решаваща роля на приемащата държава,
21. ОЦЕНЯВА въздействието на центровете за полицейско и митническо сътрудничество (ЦПМС) и/или единните звена за контакт (ЕЗК), които са се превърнали в най-добри практики, които улесняват и ускоряват сътрудничеството в областта на правоприлагането, по-специално по отношение на обмена на информация, и НАСЪРЧАВА по-нататъшното разширяване на възможностите на ЦПМС в съответствие с регионалните потребности, например чрез поощряване на широкото и системно използване от тяхна страна на приложението за мрежа за сигурен обмен на информация (SIENA),
22. ИЗТЪКВА необходимостта от оценка на правните изисквания на инструментите за трансгранично сътрудничество, които дават възможност за дейности като трансгранично наблюдение и трансгранични преследвания по гореща следа предвид нуждите, свързани с текущата работа в областта на правоприлагането,
23. ПОДЧЕРТАВА ролята на съвместните полицейски патрули, звена и служби, съвместните оперативни точки, дните за съвместни действия и съвместните разследвания, тъй като те ефективно подобряват поддържането на обществения ред, предотвратяването на престъпленията и борбата с престъпността, особено в граничните региони, увеличават субективното усещане за сигурност на гражданите и позволяват сътрудничество между правоприлагащите органи от различни държави членки, за да се даде възможност за редовни съвместни услуги, като по този начин се създава основа за взаимно доверие,

24. Същевременно ПОДЧЕРТАВА необходимостта от зачитане и пълно прилагане на правата и свободите на гражданите, залегнали в съществуващата правна рамка и в Хартата на основните права, като се признава, че общественото доверие в правоприлагащите органи е от съществено значение за поддържането на субективното усещане за сигурност на гражданите,
25. ПОДЧЕРТАВА ролята на постоянното взаимодействие и адекватния обмен на информация, както и на непрекъснатото съвместно обучение, работата в съвместни експертни групи, семинарите, работните срещи и програмите за обмен на различни равнища, по-специално с подкрепата на Агенцията на Европейския съюз за обучение в областта на правоприлагането (CEPOL), с цел постигане на общо разбиране за европейското правоприлагане.

и във връзка с това ПРИЗОВАВА ДЪРЖАВИТЕ ЧЛЕНКИ:

26. да предприемат всички необходими стъпки за по-нататъшно укрепване на оперативното трансгранично сътрудничество в областта на правоприлагането чрез ефективно прилагане на съществуващите инструменти и, когато е целесъобразно и необходимо, чрез консолидиране, опростяване и разширяване на правната основа, включително:

Съвместни патрули, звена, служби и оперативни точки: допълнително да се увеличи използването на тези инструменти и да се гарантира тяхната ефективност и икономическа обосновка, по отношение на съвместните патрули, например въз основа на модел 1:1 (по един полицейски служител от всяка участваща държава членка), в зависимост от задачата:

- в този контекст да се изясни и, когато е целесъобразно, в съответствие с регионалните потребности и с принципа на националния суверенитет, съществуващите правни системи и решаващата роля на приемащата държава, да се разшири при някои ясно определени обстоятелства предоставянето на взаимно договорени и балансирани изпълнителни правомощия на чуждестранните служители, извършващи дейност извън територията на своята държава по произход в изпълнение на задълженията си;
- да се увеличи използването на трансгранични и съвместни разследвания и да се опростят процедурите за създаване на съвместни екипи за разследване (СЕР), например основно чрез практически инструменти, включително оценка на необходимостта от актуализиране на съществуващите типови споразумения, както и да се активизира работата на мрежата на СЕР и да се включат експерти от СЕР в договарянето в най-кратки срокове на споразумения за СЕР;

Трансгранично наблюдение: да се изяснят правните изисквания за провеждането на такова наблюдение и да се разгледа възможността за опростяването им, при зачитане на принципа на националния суверенитет, съществуващите стандарти за защита на основните права, съществуващите правни системи в държавите членки и решаващата роля на приемащата държава, да се направи оценка на стандартизацията на мерките, които могат да бъдат одобрени, и на техническите средства, които могат да бъдат използвани, например дронове и устройства за локализиране, както и да се подобрят процедурите за издаване на разрешения, включително чрез преразглеждане на разграничението между спешно и неспешно наблюдение, удължаване на необходимия срок за получаване на разрешение за спешно наблюдение, когато е целесъобразно, и да се разгледа възможността, когато е необходимо и пропорционално при строги условия и без да се засягат съществуващите инструменти, включително споразуменията за правна взаимопомощ, когато е приложимо, за започване на наблюдение на територията на друга държава, преди то да продължи в държавата по произход на съответните служители,

Преследвания по гореща следа: да се изяснят, при зачитане на принципа на националния суверенитет, съществуващите стандарти за защита на основните права, съществуващите правни системи в държавите членки и решаващата роля на приемащата държава, правните условия за преследване по гореща следа²³, да се адаптират правните изисквания към нуждите на практикуващите, като по възможност се разшири както обхватът на преследването по гореща следа, така и компетентността на служителите, които извършват трансгранична дейност, включително чрез подобряване на обмена на данни за локализиране, възможност за преследване по гореща следа, когато дадено лице се опитва да избегне процедури за правоприлагане, и възможност за преследване по гореща следа по суша, въздух, море и водни пътища;

Единни звена за контакт (ЕЗК) и/или центрове за полицейско и митническо сътрудничество (ЦПМС): когато е уместно, да се укрепят по различни технически и оперативни начини съществуващите ЦПМС и/или ЕЗК и/или техните области на компетентност и други структури от този вид;

Съвместно оперативно планиране и учения: да се увеличат усилията за насърчаване на случаите, в които се прибегва до трансгранично сътрудничество, по-специално в случаи на масови събирания, бедствия и тежки Происшествия;

²³ Например общо определение за „арестувам“ и „задържам“ – вж. член 41 от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген.

Групи за специална намеса: да се засили допълнително трансграничното сътрудничество между тези структури в държавите – членки на ЕС, и асоциираните държави, включително техните области на компетентност и изясняването на въпроса за отговорността при трансгранични действия въз основа на Решение 2008/617/ПВР на Съвета от 23 юни 2008 г., да продължи да се подкрепя създаването на съвместни центрове за обучение/центрове за високи постижения, да се адаптират правните изисквания, за да се даде възможност за трансграничен превоз и транзит на експлозиви, боеприпаси и бойни материали за групите за специална намеса с цел съвместно обучение и операции, да се подпомогне обединяването и споделянето на специални материали между държавите членки, които желаят да се възползват от тази възможност, да се отговори на исканията за техническа помощ от други държави членки и да се засили ролята на службата за подкрепа на „Атлас“ към Европол като ЕЗК за групите за специална намеса, например по отношение на управлението и координацията на дейностите на „Атлас“;

Полицейско и митническо сътрудничество: да се осигури тясно сътрудничество и целенасочен обмен на информация, когато това е възможно от правна гледна точка, по-специално в рамките на цикъла на политиката на ЕС/ЕМПАСТ и в граничните региони.

27. бързо да подобрят начините за редовен или *ad hoc* обмен на информация и пряка комуникация, включително общи структури като интранет платформи, системи за оперативен контрол или радиокомуникационни мрежи;
28. да осъществяват на оперативно и стратегическо равнище тясно сътрудничество, координация и комуникация при кризи, например по време на пандемията от COVID-19, по-специално с правоприлагащи органи на съседни държави, например като се използват вече установени или *ad hoc* структури;
29. да повишават осведомеността на правоприлагащите органи относно съществуващите инструменти и да подобряват готовността им за трансгранично сътрудничество, като се използват пълноценно наличните източници на информация, например наскоро актуализираният наръчник за трансгранични операции и националните справочни таблици към него;

30. да осигуряват по-леснодостъпна информация, например чрез въвеждане на уеб приложения, чрез които отделните служители на правоприлагащите органи биха се информирали за приложимите правила относно трансгранични действия в определени области и които в идеалния случай са съвместими с информационните канали на ЕС, и чрез увеличаване на използването на стандартизирани формуляри;
31. допълнително да укрепват структурите както за редовен, така и за *ad hoc* обмен, включително присъствените и сигурните виртуални срещи, работата на комисиите, работните срещи и програмите за обмен, както и съвместните обучения и семинари за подобряване на практическите умения за оперативно сътрудничество, включително езиковите и правните познания;
32. да продължат обмена и прилагането на най-добри практики като ценен инструмент за подобряване на сътрудничеството;
33. да продължат да изграждат обща европейска култура за правоприлагащите органи и, в зависимост от наблюдаваното придържане в оперативен и педагогически план, (постепенно) да създадат национален механизъм за признаване на знанията, придобити в други държави членки, или дори общ стандарт, водещ до европейско сертифициране.

ПРИЗОВАВА КОМИСИЯТА:

34. като първа стъпка да извърши цялостен анализ заедно с държавите членки на направените от нея заключения от оценки и други източници на информация във връзка с трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането,
35. надлежно да вземе предвид – когато разглежда вариантите за предложение за европейски кодекс за полицейско сътрудничество и при зачитане на принципа на националния суверенитет, съществуващите стандарти за защита на основните права, съществуващите правни системи в държавите членки и решаващата роля на приемащата държава – значението и успешното осъществяване на местното, регионалното, двустранното и многостранното сътрудничество в областта на правоприлагането между държавите членки, по-специално в регионите с общи вътрешни граници, както и добавената стойност на европейското законодателство с оглед на принципите на субсидиарност и пропорционалност,

36. да разгледа възможността за консолидиране на правната рамка на ЕС за по-нататъшно укрепване на трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането, като същевременно гарантира защита на данните и основните права, търси отговор на текущите оперативни нужди, преразгледа по-специално разпоредбите на дял III, глава 1 (Полицейско сътрудничество) от Конвенцията за прилагане на Споразумението от Шенген, Рамково решение 2006/960/ПВР на Съвета и решения 2008/615/ПВР, 2008/616/ПВР (решение „Прюм“) и 2008/617/ПВР на Съвета²⁴, особено по отношение на преследването по гореща следа и трансграничното наблюдение, които следва да бъдат напълно функционални в цяла Европа, като същевременно се зачита възможността държавите членки да доразвиват елементите на това сътрудничество и да предвидят още по-тясно двустранно сътрудничество, както е посочено по-горе,
37. при зачитане на принципите на националния суверенитет и на пропорционалност, съществуващите стандарти за защита на основните права, съществуващите правни системи в държавите членки и решаващата роля на приемащата държава, да направи оценка на необходимостта от адаптиране на правната рамка или на общите насоки за сътрудничество в кризисни ситуации, например пандемични кризи, както и по отношение на новите технологии, които оказват въздействие върху трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането,
38. да оказва по-активна подкрепа за формите (структурите) на засилено регионално сътрудничество, например ЦПМС, съвместни полицейски участъци и съвместни обучения, като същевременно се гарантира тяхното ефикасно сътрудничество с ЕЗК,
39. да допринесе за засилване на сътрудничеството в областта на правоприлагането чрез подпомагане на установяването на безпрепятствен и бърз обмен на информация; по-нататъшно разработване на съответните структури и платформи; съвместни обучения, учения, семинари и работни срещи; намаляване на техническите и езиковите бариери, изготвяне на актуализирани наръчници и работни каталози, в които се посочват приложимите национални изисквания, компетентности и процедури, и интензивно правно обучение,

²⁴ Както и други инструменти за сътрудничество в областта на правоприлагането/съдебно сътрудничество, когато е уместно.

ПРИЗОВАВА ЕВРОПОЛ:

40. да продължи да подкрепя държавите членки в усилията им да му предоставят висококачествена информация и допълнително да засилят разгръщането на SIENA за националните компетентни органи,
41. заедно с останалите заинтересовани страни и съответните експертни групи, да проучи възможностите за постигане на напредък по отношение на мобилните решения (или за взаимно свързване на съществуващи решения), за да се позволи бърза и сигурна комуникация между служителите на място и разследващите служители.

ПРИЗОВАВА СЕРПОЛ:

42. да продължи да оказва помощ на държавите членки в обучението в областта на правоприлагането с цел повишаване на квалификацията на служителите, по-специално правните познания, във връзка с трансграничното сътрудничество в областта на правоприлагането.

ПРИЗОВАВА FRONTEX:

43. да подкрепя, в рамките на своя мандат, правоприлагащите органи на държавите – членки на ЕС, и асоциираните към Шенген държави при управлението на външните граници, за да се гарантира високо равнище на сигурност за всички граждани на ЕС.
